

desterrats, entre ells en Sijolà y Vallés y
un tal Gilbert (de la Tralla) que vaig co-
nèixer incidentalment: potser an en
Folch li convindria estar als ells, ó
potser al contrari li convindria in-
dependencia. De moment, cas de
no poder venir als mi, podria anar
à la pensió de la Schola, que es la
que se m'occorreix de moment com
à casa modesta y decent, perquè
en aquest París abundan els recous
molt lents (moralment), y allí po-
dria buscar al calma, si no s'hi tro-
bava bé perquè hi ha un mal
veïnat de pianos y violins.

Per menjar, lo més pràctic y que
fa tot hom es anar al restaurant, encà
ré que en la dispesa hi hagi table-
d'hôte. Jo dono à 1 fr. 10: aixó fa
al dia 2 frs 20, si afegeixes el des-
dejunar (que tu mateix et compres,
pa y xacelata ó qualsevol donteria),
café, etc. pots passar als 3 frs. diaris:
aixó si modestament; menjar
decent, però no cal esser massa

Paris 13-4-06

1809

Estimat amic:

Vaig rebre ahir ta lletra fetxa
6: Com de costum donarem la cul-
pa del retràs al mal servey de
correus.

Dispensa si t'escrie à corre-
uyta sense ordre ni coherencia
perquè'm trobas als un pen a l'es-
treb: aquest vespre marxó cap
à Brusselas. Aprofitant la setma-
na de Pasqua penso recorre una
mica el país de Bèlgica y poder,
si ting temps faré una escapada
fins à Amsterdam: naturalment
que no'm descuidaré de Bruges:
llastima que no't pugui tenir de
cicerone! Tornaré à París, ajudant
Dèu, el die 24, dimars: Tren-ne nota.
En efecte, era el meu sant. No
t'havia de rafficar tant, doncs penso
que es el primer any que'm felicitar:
entre tu y jo, no bé d'aquí que
manquem als usatjes establerts:

el bon afecte subsisteix sempre, no es vital?

Sento les angúnies que passàreu als els concerts: ja mitj me les temia; el pobre Bordes, avuy ja pot desarse: es un maleta, que divien els de la afición.

Ton apreciació sobre mon esquitx de novela me sembla la més justa de les que m'han comunicat y t'agraheix la franquesa. Es una obra (?) a l'estil del Somni de Gentil de marras, que ha agradat molt als vells.

Jo sempre vaig dir que no devia dos anys de vida: llegida als amics desseguida d'escrita, resplendava un agradió passatemp: esperada tant temps sols pot produir desil·lusió.

M'interessa moltíssim l'assunto Folch: No'l coneix personalment, però m'és un tipu simpatich. Es trista la seva situació.

Sempre és millor que vingui a Paris: no obstant li tocarà patir aquí també. És difícilíssim per un estranger obrir-se pas: ho estic palpant.

Sob costar que fare per ell lo poc que estigui en les meues possibilitats no sols perquè m'ho demanas, sino també pel respecte que m mereixen les circumstàncies en que's troba el pobre Xicot.

Es una llàstima que de moment no hi ^{hagi} lloch en la meua dispensa que es un hotel petit y en cas de dessembarrassar-se alguna cambra penso que'l preu no fora convenient: de totes maneres si hi haquies possibilitat de que habités aquí, t'ho escriuria desseguida. Jo pago per la meua cambra, 50 francs piano compris, però jo penso que en el barri llatí es podria trobar alguna cambra per 20:25 frs al mes, aixó sí molt menuda y sense confort. Hi ha un hotel en que s'ho soljan mes quants catalans també.

delicat. S'hanzar y rentar (no sent
massa el pressumit), 1,50 à 2 frs del
manals. Ademès hi ha el lleum, y
à l'hivern un gasto important que
es la calefacció (d'aquí no puc
donar detalls, perquè soc una me-
na d'es blanc y en tot l'hivern
no he encès ni xemeneia ni estu-
fa). Aquests son els gastos més
essencials; per poc que un se
descuida, desseguida augmentan,
ja prenent ombreus y transias
que son cars, ja anant un dia
al teatre que també es car.

Quan torni à Paris fés de ma-
nera de que tingui lletra de va-
dient me lo que hagen decidit.
Estic del tot à les vostres ordres.
Si en Folch vé avise'me dia y hora
y estació arribada.

La qüestió del Anati ja m'amo-
lina més: en tot cas en dirigir-
ia al Mr. Parent que dius. ja

no sé si deu ser el mateix que
es professor a la Schola: no'l
conec personalment, pero en
aquest assumto s'ha de topa
ab una persona honrada.

Ans d'enviar-me res, digam si
us sembla que a la nova tor-
rada negi a aquet senyor y
las possibilitats de fer negoci.

Ló de las Melodies em
sorprén agradablement: no
m'atrevia a esperar que fossin
remarcades: es una sort que
en Sedrell no 'm pugui reven-
tar enquany. De tot modes,
encare que 'l fallo fós defavo-
rable ja estic content. Y la
flor natural, de qui será?

D'En Civil ab em cher que
acaba ab dos colps de timba-
las? Ay, ay, també soc indiscret.

Y tu, que has fet?

Aden, tinc el temps just.
Una forta alerçada de

Ficants m'

Records am' E Miller

